

Sygnatura akt IX Cupr 580/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 02-10-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 02-10-2013 r. w we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. S. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 122,40 zł (sto dwadzieścia dwa złote czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 marca 2012r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IX Cupr 580/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym by pozwana K. S. zapłaciła na jej rzecz kwotę 122,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu stosownie do norm prawem przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała iż w czasie kontroli dokumentów przewozu w dniu 09.12.2011r. na linii nr (...)kontroler stwierdził iż pozwana nie miała ważnego biletu na przejazd. Zgodnie z treścią par. 8 ust. 2 zał. do Uchwały nr (...)Rady Miejskiej W.z dnia 15.05.2008r. w sprawie zmiany uchwały nr (...)Rady Miejskiej W.w sprawie odpłatności za przejazdy komunikacji zbiorowej zorganizowanej przez Gminę W.w razie stwierdzenia braku ważnego biletu na przejazd pasażer zobowiązany jest do uiszczenia dodatkowej opłaty w kwocie 120,00 zł. plus należności przewozowej w kwocie 2,40 zł co daje łącznie kwotę 122,40 zł. Pomimo wezwania pozwanej do zapłaty powyższej należności do chwili obecnej nie uregulowała ona ciążącego na niej zobowiązania.

Nakazem zapłaty z dnia 19.11.2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie w VI Wydziale Cywilnym uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uchylił wydany nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa podtrzymała w całości żądanie i twierdzenia pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 grudnia 2011 r. pozwana K. S. jechała tramwajem linii nr (...) Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego sp. z o. o. we W., nr pojazdu (...). Na ul. (...) o godz. 18:12 kontroler MPK stwierdził u pozwanej brak biletu na przejazd. pozwanej wystawiono i wręczono wezwanie do zapłaty na łączną kwotę 122,40 zł, obejmującą należność przewozową w kwocie 2,40 zł oraz opłatę dodatkową w wysokości 120 zł. Odbiór wezwania pozwana potwierdziła własnoręcznym podpisem.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...), k. 12

Pismem z dnia 15 lutego 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 122,40 zł, w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania. W piśmie tym poinformowano pozwaną, iż w przypadku braku wpłaty sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Wskazano, że wszelkie skargi, wnioski i reklamacje przyjmowane są w Biurze Obsługi Pasażera przy ul. (...) we W. oraz podano numery telefonów.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty, k. 24

Adresem stałego zameldowania pozwanej K. S. jest ul. (...) we W..

Dowód: informacja Urzędu Miejskiego W., k. 25

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie zasadnym było rozstrzygnięcie w formie wyroku zaocznego. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie sąd wyda wyrok zaoczny. Pozwana prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na posiedzeniu Sądu w dniu 02.10.2013 r. Sąd zatem uznał za prawdziwe twierdzenia pozwu o okolicznościach faktycznych. W ocenie Sadu nie budziły one wątpliwości albowiem znajdowały swe potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci dokumentów zgromadzonych w sprawie – § 2 art. 339 k.p.c.

Strona powodowa Gmina W. dochodziła od pozwanej zapłaty należności związanych z wykonywaniem przewozu środkami komunikacji zbiorowej na obszarze miasta W..

Zgodnie z art. 7.1.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jednym z zadań własnych gminy jest lokalny transport zbiorowy. Gmina W. wykonuje to zadanie poprzez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. we W., tj. spółkę komunalną zapewniającą tabor i obsługę publicznego transportu miejskiego.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zatem obowiązkiem przewoźnika jest wykonanie usługi przewozu osób lub rzeczy, zaś ekwiwalentnym obowiązkiem pasażera (w przypadku przewozu osób) jest zapłata wynagrodzenia. Podstawy prawnej roszczenia strony powodowej należy upatrywać ponadto w przepisach Ustawy Prawo przewozowe oraz rozporządzeń wykonawczych.

Pozwana K. S. w dniu 09 grudnia 2011 r. skorzystała z usług komunikacji publicznej świadczonych przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. na linii tramwajowej nr (...). Zgodnie z treścią przepisu art. 16 Ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (t.jedn. Dz.U. z 2000, nr 50, poz. 601), umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym; w bilecie na przejazd określa się wysokość należności za przejazd oraz dane potrzebne do ustalenia zakresu uprawnień podróznego. Po myśli natomiast ust. 3 art. 33 Prawa przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Z kolei zgodnie z treścią §2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U.05.14.117 z dnia 25 stycznia 2005r.) wysokość opłaty dodatkowej ustala się, biorąc za podstawę cenę najtańszego biletu jednorazowego normalnego stosowaną przez danego przewoźnika, a za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu, stanowi ona pięćdziesięciokrotność tej ceny. Uszczegółowieniem powyższych regulacji na terenie Gminy W. jest Uchwała nr (...) Rady Miejskiej W. z dnia 15.05.2008r. w sprawie zmiany uchwały nr (...) Rady Miejskiej W. w sprawie odpłatności za przejazdy komunikacji zbiorowej zorganizowanej przez Gminę W. gdzie stanowi się iż w razie stwierdzenia braku ważnego biletu na przejazd pasażer zobowiązany jest do uiszczenia dodatkowej opłaty w kwocie 120,00 zł. plus należności przewozowej w kwocie 1,20 lub 2,40 zł.

Pozwana jako nienależąca do kręgu osób uprawnionych do bezpłatnych przejazdów środkami MPK, ustalonego w § 3 załącznika do uchwały Rady Miejskiej W. nr (...) z dnia 15 maja 2008 r. określającej zasady odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego – zobowiązana jest zatem do zapłaty na rzecz powoda należności w kwocie 122, 40 zł i powód może skutecznie dochodzić tego roszczenia na drodze sądowej.

Z uwagi na przysługujący dłużnikowi z mocy art. 75 ust. 2 prawa przewozowego trzymiesięczny termin do zapłaty należności w następstwie wezwania do zapłaty, odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. przypadają powodowi dopiero od dnia 10 marca 2012 r. W konsekwencji dalej idące żądanie (w zakresie odsetek) sąd oddalił jako sprzeczne z w/w przepisem prawa przewozowego (wręczenie wezwania do zapłaty nastąpiło w dniu 09.12.2011 r., zatem termin 3-miesięczny upływał z dniem 09.03.2012 r.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwana przegrała sprawę w całości, a zatem obowiązana jest zwrócić koszty procesu stronie powodowej, na które składają się opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej w kwocie 60 zł.